

Sygn. akt III CSK 419/16

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku A. R.
przy uczestnictwie H. R., J. R., J. R., B. Ł., G. B., W. S., J. S. i A. M.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania H. R.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 1 kwietnia 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestnika H. R. na rzecz wnioskodawcy kwotę 450
zł (czterysta pięćdziesiąt zł) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy w K., w sprawie o zasiedzenie, oddalił apelację uczestnika H. R. od postanowienia Sądu Rejonowego w B. z dnia 1 czerwca 2015 r.

Uczestnik wniósł skargę kasacyjną, wskazując na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, sprowadzającego się do pytania, czy wnioskodawcę można uznać za posiadacza samoistnego oraz że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej uzasadniająca przyjęcie jej do rozpoznania oznacza, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy (np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ.).

Skarżący nie wykazał tej oczywistości, a swą argumentację w tym zakresie ograniczył do ogólników, stanowiących powtórzenie podniesionej podstawy kasacyjnej. Z kolei „zagadnienie prawne” zostało sprowadzone do pytania, czy wnioskodawcę można uznać za samoistnego posiadacza przedmiotowej nieruchomości, co nie oznacza istnienia przyczyny kasacyjnej przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania musi być istotne w tym sensie, że musi mieć znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw. Pojęcie istotności oznacza doniosłość zagadnienia, wyrażającą się rangą zawartego w nim problemu prawnego oraz jego znaczeniem wykraczającym poza potrzeby rozstrzygnięcia jednostkowej sprawy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2002 r., II CK 12/02, nie publ., z dnia 10 grudnia 2003 r., V CZ 123/03, nie publ., z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, nie publ., z dnia 13 stycznia 2007 r., III CSK 180/07, nie publ., z dnia 23 marca 2012 r., I CSK 496/11, nie publ., z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 520 § 3 w związku z art. 398²¹, 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c.

aj